SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homestead land etc., etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Järnhälen.

Av Jack London
En roman om miljonernas makt

FÖRETAL

Det kan icke sägas, att Everhardmanuskriptet är ett betydelsefullt historiskt dokument. För historikern vimlar det av misstag — icke misstag i fråga om fakta, utan i fråga om tolkningen av dem. Då vi se tillbaka genom de sju århundraden, som ha förflutit, sedan Avis Everhard fullbordade sitt manuskript, ligga händelser, som voro dunkla och förvirrade för henne, klara för våra ögon. Det fattades henne perspektiv. Hon befann sig för nära de händelser, hon skriver om, ja, hon var till och med inblandad i dem.

Icke desto mindre är Everhardmanuskriptet ett personligt dokument av oskattbart värde. Men även här gör bristen på perspektiv sig gällande, ävensom en del överdrifter, vilka bero på kärlekens partiskhet. Men vi kunna ej annat än smäle däråt och förlåta Avis Everhard för den hjältegestalt hon förlänar sin make. Vi veta nu, att han icke var så oerhört stor, och att han icke reste sig till en sådan höjd bland sin tids händelser, som manuskriptet föranleder oss att tro.

Vi veta, att Ernest Everhard var en ovanlig och kraftfull man, men icke så ovanlig, som hans hustru trodde honom vara. Han var på det hela taget endast en bland ett stort antal hjältar, vilka här på jorden ägnat sitt liv åt revolutionen. Det måste dock medgivas, att han utförde ett ovanligt arbete, särskilt vad beträffar hans utarbetande av arbetarklassens filosofi. "Proletärvetenskap" och "proletärfilosofi" voro de ord han använde, och häri visar han sin uppfattnings begränsning, ett fel, som likväl berodde på tidsandan, och som ingen då kunde undvika.

Men för att återvända till manuskriptet, så är detta av särskilt värde därigenom, att det förmår sätta oss in i de känslor, som härskade under dessa förfärliga tider. Ingenstädes finna vi de människors psykologi, vilka levde under denna upprörda tid mellan åren 1912 och 1932, mera levande återgiven. Vi se deras misstag och okunnighet, deras tvivel och fruktan, deras missförstånd, deras etiska förblindelser, deras våldsamma lidelser, deras obegripliga girighet och självviskhet. Allt detta är mycket svårt att förstå för oss, som leva i ett upplyst tidevarv. Historien säger oss att det förhöll sig så, och biologien och psykologien säga oss, varför det var så, men historia, biologi och psykologi förmå ej göra dessa förhållanden levande för oss. Vi erkänna dem såsom fakta, men vi stå utan all sympatisk förståelse för dem.

Denna förståelse födes emellertid hos oss, då vi genomgå Everhardmanuskriptet. Vi inträda i dessa för så länge sedan agerande aktörers själsliv och genomleva deras sinnesrörelser, som vore de våra egna. Vi icke blott fatta Avis Everhards kärlek till sin hjältemodige make, utan vi känna, som hon under dessa första dagar gjorde det, oligarkiens* mörka och hotande skugga sväva över oss, känna hur "Järnhälen" (en väl vald benämning) sänker sig för att krossa mänskligheten. Vi konstatera i förbigående, att det historiska ordet "Järnhälen" föddes i Ernest Everhards huvud.

Detta är egentligen den enda omstridda fråga, vilken dokumentet klarlägger. Hittills har den tidigaste kända användningen av ordet "Järnhälen varit i den lilla ströskriften "Ni slavar!" skriven av George Milford och publicerad i december 1912. Denne George Milford var en obetydlig agitator, om vilken vi ej veta något utom den i manuskriptet i förbigående lämnade upplysningen, att han blev skjuten under Chicagokommunen. Antagligen hade han hört Ernest Everhard begagna sig av benämningen under något offentligt tal, förmodligen år 1912, då han arbetade för att bli invald i kongressen. Vi finna i manuskriptet, att Everhard begagnade ordet vid en privat middag våren 1912. Detta är utan ringaste tvivel det tidigaste kända tillfälle, vid vilket oligarkien fick denna benämning.

Oligarkiens uppkomst skall alltid förbliva ett ämne för hemlig undran hos filosofer och historiker. Andra stora historiska tilldragelser ha sin givna plats i den sociala utvecklingen. De voro oundvikliga. Deras inträffande kunde ha förutsagts med samma säkerhet som våra dagars astronomer förutsäga följderna av himlakropparnas rörelser. Utan dessa andra stora historiska tilldragelser skulle den sociala utvecklingen ej kunnat försiggå. Primitiv kommunism, livegenskap trädom och avlönat slaveri voro nödvändiga trappsteg i den sociala utvecklingen. Men det vore löjligt att försäkra, det Järnhälen vore ett nödvändigt trappsteg. Nu för tiden anse vi den snarare som ett steg åt sidan, eller till och med tillbaka mot det sociala tyranni, som under en avlägsen tid gjorde jorden till ett helvete, men som var lika nödvändig, som Järnhälen var onödig.

Trots feodalismens svarta blad, var den ändå ett nödvändigt ont. Vad annat än feodalism kunde väl ha följt på sammanstörtandet av den stora centraliserande regeringsmonarkien vi känna som det romerska kejsardömet? Men icke så med Järnhälen. Inom den sociala utvecklingens regelrätta framåtskridande fanns det ingen plats för den. Den var ej nödvändig, och den var ej oundviklig. Den kommer alltid att förbli historiens egendomligaste kuriositet — en nyck, en fantasi, en företeelse, ett oväntat och oanat ting, och den borde tjäna som varning för de våra dagars politiska teoretiker, som äro fallna för att förhasta sig och att med alltför stor säkerhet yttra sig om sociala företeelser.

Kapitalismen ansågs av dåtidens sociologer för att vara den borgerliga tidens kulmination, den borgerliga revolutionens mogna frukt. Vi kunna endast instämma i denna åsikt. Även en så snillrik och antagonistisk storman som Herbert Spencer uttalade som sin övertygelse, att kapitalismen skulle efterföljas av socialismen. Ur den egennyttiga kapitalismens murknade ruiner skulle nutidens doftande spira upp. Men i stället framgick broderskap spira upp. Men i stället därur, till lika stor förfäran för oss, som blicka tillbaka därpå, som för dåtidens människor, den genomruttna kapitalismens ohyggliga avkomma oligarkien.

För sent anade man under första delen av tjugonde århundradets socialiströrelser oligarkiens ankomst. Man hann knappast ana den; innan den var här — ett faktum i kött och blod, en förfärande och överraskande verklighet. Men icke heller då tillskrev man, såsom vi finna av Everhardmanuskriptet, Järnhälen någon varktighet. Dess störtande skulle vara några få års arbete, ansågo revolutionisterna. De är sannt, att de insågo, att Bondeupproret var planlöst, och att den första revolutionen endast var förberedande, men de fattade ej, att den andra revolutionen, som var så väl planerad, och för vilken tiden föreföll så mogen, lika mycket var förgäves, och att den skulle komma att draga över sig ett ännu förfärligare straff.

Det är tydligt, att Avis Everhard fullbordade sitt manuskript under de sista dagarna av förberedelse för den andra revolutionen. Härpå tyder det faktum, att hon ej nämner något om denna revolutions olyckliga utgång. Det är alldeles klart ,att hon ämnade utgiva manuskriptet i tryck, så snart Järnhälen var krossad på det att hennes make, vilken så nyligen dött, skulle vederfaras allt det erkännande, han förtjänade för allt vad han vågat och utfört. Men den andra revolutionens förkrossande nederlag följde i stället, och det är troligt, att Avis Everhard i farans ögonblick, innan hon flydde eller tillfångatogs av oligarkiens trupper, gömde manuskriptet i den ihåliga eken vid Wake Robin Lodge.

Om Avis Everhard finnas inge vidare upplysningar. Otvivelaktigt blev hon avrättad av oligarkien, och, som väl känt är, fördes inga protokoll över dylika exekutioner av Järnhälens män. Men till och med då hon gömde manuskriptet och beredde sig att fly, insåg hon väl knappast, hur fruktansvärt den andra revolutionens nederlag var. Knappast insåg hon väl, att de följande tre århundradenas förvridna och tillbakagående utveckling skulle föranleda en tredje och fjärde revolution, och ännu många revolutioner alla dränkta i strömmar av blod, innan arbetets världsrörelse skulle förmå kräva ut sin rätt. Och föga drömde hon väl om, att den gärd av kärlek hon bringade Ernest Everhard skulle under sju hela århundraden vila ostörd i hjärtat av den gamla eken vid Wake Robin Lodge.

Anthony Meredith.

Ardis den 27 november 419 n. t.

I.

MIN ÖRN

En mild sommarvind susar bland trädens grenar, och bäcken sorlar melodiskt över mossiga stenar. Fjärilar fladdra omkring i solskenet, och överallt höres biens sömniga surrande. Allt är så lugnt och fridfullt, endast jag själv sitter försänkt i sorgsna och grubblande tankar. Det är stillheten, som kommer mig att känna mig orolig. Den förefaller så overklig. Hela världen är lugn, men det är lugnet före stormen. Med alla mina sinnen spända lyssnar jag till något tecken på den utbrytande stormen. O, måtte den ej komma för tidigt!*

Intet under, att jag är orolig. Jag tänker och tänker och kan ej låta bli att tänka. Jag har stått mitt upp i livets larm så länge, att friden och stillheten göra mig betryckt, och jag kan ej låta bli att uppehålla mig vid den ursinniga malström av död och fördärv, som snart kommer att bryta lös. Mina öron genljuda av de slagnas skrik, och jag kan se, liksom jag har sett det förr,** den grymma ödeläggelsen av friska, starka kroppar, och själar, som med våld slitas från dem för att slungas inför Guds domstol. Sålunda nå vi arma dödliga vårt slut, i det vi sträva att genom blodiga strider bringa varaktig lycka och frid på jorden.

* Den andra revolutionen var huvudsakligen Ernest Everhards verk, ehuru han naturligtvis samarbetade med de europeiska ledarna. Everhards tillfångatagande och hemliga avrättning var den stora händelsen under våren 1932. Man hade så omsorgsfullt förberett revolutionen, att hans medsammansvurna utan någon nämnvärd förvirring och något uppskov voro i stånd att utföra hans planer. Det var efter Everhards avrättning, som hans hustru kom till Wake Robin Lodge, en liten hydda bland Sonomabergen i Kalifornien.

** Här syftar hon utan tvivel på Chikagokommunen.

Och jag är så ensam. När jag ej tänker på vad som skall komma, tänker jag på det som varit — tänker på min örn, som med rastlösa vingslag sköt genom rymden, strävande mot det som alltid var hans sol, den mänskliga frihetens flammande ideal. Jag kan ej sitta sysslolös och vänta på den stora händelsen, som är hans verk, ehuru han ej är här att bevittna den. Han ägnade den alla sina bästa år och gav sitt liv för den. Det är hans verk. Det är han, som utfört det.*

Därför vill jag nu under denna oroliga tid av väntan skriva om min make. Det är mycket i hans karaktär, som endast kan belysas av mig, och en så ädel karaktär som hans kan aldrig sättas i för skarp belysning. Han var en stor själ, och när min kärlek blir självisk, skall det bli min största sorg, att han ej är här för att bevittna den gryende morgonen. Vi kunna ej misslyckas. Därtill har han byggt alltför fast och säkert. Ve över Järnhälen! Snart måste den lyftas från den lidande mänskligheten. Snart skola de arbetande skarorna i världens alla hörn resa sig. Något liknande har aldrig förekommit i världshistorien. De t skall bliva en revolution, som sträcker sig över hela jorden.**

Ni ser, att mitt sinne är fullt av vad som förestår. Jag har levat i det natt och dag under så lång tid, att det alltid är närvarande i mina tankar. Det är orsaken, varför jag ej kan tänka på min man utan att även tänka på detta. Han var själen i det hela, och huru skulle det då vara möjligt för mig att skilja dessa två från varandra i mina tankar?

Som jag redan har sagt, är det många sidor i hans karaktär, vilka endast jag kan klart belysa. Det är känt av alla, att han kämpade och led mycket för frihetens sak. Hur hårt han kämpade och hur mycket han led, vet endast jag, ty jag har stått vid hans sida under dessa tjugu ångestfulla år, och jag känner hans tålamod, hans outhärdliga ansträngningar, hans oändliga hängivenhet för den sak, vilken för blott två månader krävde hans liv.

Jag skall nu försöka att här enkelt och uppriktigt berätta, hur Ernest Everhard inträdde i mitt liv — hur jag först mötte honom, hur han växte i storhet, tills jag blev en del av honom själv, och den oerhörda omstörtning han åstadkom i mitt liv. På detta sätt måste läsaren komma att se honom genom mina ögon och lära känna honom, såsom jag kände honom — i allt utom de ting, som för mig äro alltför heliga och dyrbara för att kunna klädas i ord.

Det var i februari år 1912, som jag för första gången träffade honom! Han kom då som gäst i vårt hem i Berkeley, bjuden på middag av min far.* Jag kan ej säga, att mitt första intryck av honom var uteslutande

* Med all respekt för Avis Everhard måste det påpekas, att Everhard endast var en bland de många framstående ledare som planlade den andra revolutionen. Och vi, som i dag blicka tillbaka över århundraden, kunna lugnt säga, att även om han hade levat, skulle resultatet av den andra revolutionen ej blivit mindre olyckligt, än det blev.

** Den andra revolutionen var verkligen internationell. Det var en kolossal plan — alldeles för stor för att kunna utföras av en enda man. Arbetarne i alla oligarkier i världen voro färdiga att resa sig på en given signal. Tyskland, Italien, Frankrike och Australien voro socialister, färdiga att understödja revolutionen. Det gjorde de tappert, men detta var orsaken till att även de, sedan den andra revolutionen var krossad, blevo kuvade av världens förenade oligarkier och deras socialiststyrelser ersattes av oligarkiskt välde.

Den utslitne vitsaren (räckande godtorna till fröken Nyponbladh): — Sötsakerna för de söta!!

Fröken Nyponbladh (bräckigt): — Tackar för komplimangen! Här har ni nötterna i stället!!!

Räckte med en. Prosten: — Men kan du säga mig varför konung Salomo kallades "den vise"?

August: — Jo, för han kunde hålla reda på flera hundra hustrur på en gång. å pappa säjer att de vill en så bra karl te å kunna sköta en.

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER

Min vän, vice konsul P. B. Anderson, vilar.

Sorgebudet nådde oss nyligen, att den i vida kretsar aktade och uppburne vicekonsulen i Winnipeg, Canada, mr P. B. Anderson, avgått med döden i Los Angeles, California, den 10 juni. Denna sorgepost bringar förstämning och sorg både i Staterna och Sverige, såväl som i Canada, där den ädle hänsovne Anderson utfört sitt livsverk, och där han kommer att lämna ett tomrum, som blir svårt att fylla. Under de sista tjugufem åren hava svenskarne i Winnipeg och nysettlarna i vestra Canada haft ett trofast stöd, en god rådgivare och en varm vän i mr P. B. Anderson, och då brist och nöd gjorde sitt inträng bland Winnipegs svenskar under årens lopp, var det ingen, som i det tysta gjorde mera för att lindra densamma än P. B. Anderson, men i sitt outtröttliga välgörenhetsverk lät han ej den vänstra handen veta, vad den högra gjorde. På vicekonsulens dörr klappade icke bristen förgäves, och immigranten till Canada, som icke i detta land fann sina drömmar om rikedom och guld förverkligade, bikta de ofta för den hjärtegode mannen sina missräkningar, och han lyssnade alltid med intresse och var i stånd att giva goda och kloka råd, som skingrade missräkning och hjälpte den nykomne på rätt spår, och då svenskar råkat komma ut för bedragare, var Anderson en man, som icke tvekade att taga sina nykomna landsmän i försvar.

Min vän Anderson åtnjöt ett synnerligen högt förtroende icke bara bland Canadas skandinaver, utan även bland landets engelska befolkning. Han var allas förtroendeman, och han åtnjöt allas förtroende. När en bortrest son eller dotter, som slagit sig ned i Canada, icke lät höra av sig, då sände far och mor därhemma brev och förfrågan till Anderson, och han gjorde strax allt vad han kunde för att förskaffa sig kännedom om deras vistelseort och satte sig därefter i förbindelse med föräldrarna, och när det hände, att son eller dotter skadades eller insjuknade som främling i Winnipeg och stod ensam och i behov av råd, då var alltid Anderson villig att stå dem till tjänst. I egenskap av pastor hade jag många tillfällen i Winnipeg att avlägga besök hos sjuka och döende, vilka voro främlingar i Canada, och jag erinrar mig i sådana fall, där döden inträffade, hur samvetsgrannt mr P. B. Anderson skötte deras affärer och såg till, att vad som möjligen var kvar hemsändes till efterlämnad far och mor. Anderson var i sådana fall som bror till de svenska främlingarna i Winnipeg. Jag skall aldrig glömma den djupa indignation, min vän Anderson uttryckte vid ett tillfälle. En ung nykommen svensk hade kommit i delo med lagen. Inför polisdomstolen hade både Anderson och jag infunnit oss till den unge mannens försvar, men en annan svensk, som av domstolen valts till tolk, begick det oförsvarliga misstaget — för att icke använda ett kraftigare ord — att såsom edsvuren tolk likväl på svenska ge svaranden ett råd, som ledde till ynglingens fängslande i tre månader, och hade icke jag inskridit, hade den unge mannen som brottsling hemskickats ,fast han intet brott begått. Anderson var de hjälplösas hjälpare i främlingslandet, och i Canada är en nykommen svensk mindre aktad än i Staterna, enligt min observation tre och ett halvt år i Canada.

Inom affärsvärlden i Winnipeg hade Anderson för sin redbarhet och sin affärsduglighet tillvunnit sig en aktad ställning och ett högt anseende. I det närmaste tjugu år förestod han framgångsfullt den blomstrande affären The Swedish Importing and Grocery Company, och i denna affär samlade han en måttlig förmögenhet, som gjorde honom oberoende. Denna affär var säkerligen det största och mest framgångsfulla företag i Winnipeg av svenskar eller skandinaver. Anderson var en klok affärsman, men även som affärsman glömde han ej bort godheten och välviljan. Vi minnas t. ex., att vi voro närvarande vid en aftonunderhållning, som gavs av en affärsman i Winnipeg vid ett tillfälle. Under aftonens lopp höllos tal, och värden för aftonen yttrade bland annat: "Det var en gång några år sedan, då min affär stod ganska svag. Jag gick till min vän Anderson och sade: Om jag skall kunna fortsätta, så måste jag ha hjälp till en tid av dig, och att jag är affärsman i dag," tillade värden vändande sig mot mr P. B. Anderson, "det beror på dig." Sådan var P. B. Anderson. Och när det blev arbetsbrist under de långa canadiska vintrarna, i Winnipeg och familjerna inga inkomster hade, kunde Anderson bisträgka dussintals sådana familjer med kredit för vintern, tills våren kom. Ledsamt nog fick han icke alltid skörda tack för sådana tjänster, ty otack är världens lön, och de som blivit hjälpta glömde sin välgörare.

Av sitt fosterland hedrades mr Anderson en följd av år sedan och blev utnämnd till vicekonsul, och alldenstund den svenske konsulen i Winnipeg var canadensare och icke talade svenska, var P. B. Anderson till gagnet om icke till namnet i Winnipeg den egentlige konsulen, till vilken svenskarne vände sig. I denna kapacitet utförde Anderson stora tjänster för sina landsmän i Canada.

Bland Andersons karaktärsdrag vill jag i första hand nämna besinningsfullt lugn och hjärtegodhet. Han handlade aldrig i förhastande. Han hade ett soligt lynne och var till sin läggning religiös. Anderson var uppriktig och samvetsgrann i allting, och han hatade smäsinne och falskhet. Han hade många år nedlagt troget arbete i missionsförbundets tjänst. Han hade tjänat som kassör för detsamma.

Något mera än ett år sedan började Andersons hälsa att vackla, och han sökte bot på olika ställen. Redan innan jag avträdde som pastor för Winnipegförsamlingen, hade läkarne i staden givit honom föga hopp. Jag besökte vännen Anderson ofta under hans sjukdom, och jag hade tillfälle som få att lyssna till hans innersta övertygelse och förtröstan på Gud. En eftermiddag, då jag kom till Anderson, sade han: "Jag har talat med mrs Anderson, att om jag skulle falla ifrån, så vill jag, att ni skall förestå begravningen." Jag svarade: "Tala icke därom, jag vill att ni skall tillfriskna." Detta var i november förra året, och Anderson reste kort därpå till California med sin trogna fru, som under Andersons sjukdom lugnt och med varm tillgivenhet stått vid sin makes sida som en tjänande ängel.

Jag räknar den hänsovne som en av mina trognaste vänner i Winnipeg, och då avståndet gör det omöjligt för mig att säga ett ord vid hans bår eller attlägga en frisk blomma på hans grav i Winnipeg, där hans stoft jordats, vill jag på detta sätt uttala mitt uppskattande av denne bottenärlige och trofaste vän i Winnipeg, som jag väntar att återse i de rättfärdigas uppståndelse.

Tröste Herren den sörjande makan och andra efterlämnade systrar och bröder!

Manistee, Mich., den 19 juni 1923.

Adolph Liljengren.

* John Cunningham, Avis Everhards far, var professor vid universitetet i Berkeley i Kalifornien. Hans område var fysiken. Han gjorde många självständiga forskningar och var en mycket framstående vetenskapsman. Hans största bidrag till vetenskapen var hans studier över elektronerna och hans monumentala verk över "Kraftens och materians identitet," där han en gång för alla fastslår, att kraft och materia äro fullt identiska.

Dessa tankar hade tidigare framlagts men ej blivit till fulle bevisade av Oliver Lodge och andra forskare på radioaktivitetens område.

(Forts.)

SVENSK IMMIGRATION OCH AMERIKANSK KVOTALAG.

Då i de svensk-amerikanska tidningarne på senare tiden förekommit uppgifter, att Sveriges immigrant kvota redan vore fylld och att inga svenska medborgare finge invandra till Förenta Staterna på ett par månader, kan nedanstående vara av intresse för allmänheten.

I skrivande stund återstår av Sveriges kvota av 20,042 för det fiskalår som slutar den 30 juni omkring 800 personer. Med Svenska Amerika Linjens ångare "Drottningholm", som den 26 maj avgick från Göteborg, medföljo 532 utvandrare, och återstoden av kvotan hitkommer med "Kungsholm", som avgår från Göteborg den 2 juni.

Den 1 juli börjar det nya fiskaläret, under vilket 20,042 svenska medborgare få rätt att invandra hit till ett antal av 4,908 per månad. F. n. äro cirka 3,000 svenskar färdiga att emigrera hit, och för att tillgodose deras krav på snabb befordran har Svenska Amerika linjen beslutat ändra "Stockholms" avgång från Göteborg från den 14 till den 19 juni, med ankomst till New York på morgonen den 1 juli — det nya fiskalårets första dag — med fullt antal invandrare. Denna ångare följes av "Drottningholm" den 23 juni, med ankomst till New York den 2 juli. Därefter bliva Svenska Amerika Linjens fartyg i stånd att utan dröjsmål befordra alla de svenska utvandrare som rimligtvis kunna antagas komma att resa till Amerika under årets lopp.

Den amerikanska kvotalagen gäller endast för nya invandrare och berör alls icke svenska medborgare, vilka genom ett års vistelse här förvärvat amerikansk hemortsrätt. Dessa kunna fara hem till Sverige på besök och när som hälst obehindrat landstiga vid sin återkomst hit inom sex månader efter avresan härifrån och även senare om de kunna styrka, att de äro bosatta i Förenta Staterna.

Andra klasser av resande vilka icke äro underkastade den amerikanska kvotalagens föreskrifter utan kunna vinna inträde i Förenta Staterna när som hälst vare sig kvotan är fylld eller icke, äro tekniskt utbildade personer, såsom ingenjörer, etc., samt artister, skådespelare, sångare, föreläsare, tidningsmän, präster, lärare, sjuksköterskor, etc., ävensom hos dessa anställda kvinnliga tjänare. Affärsresande och turister äro ej häller underkastade kvotalagens bestämmelser.

I galen ända. Pappa, lägger upp lille Karl på sitt knä för att ge honom en bastonad. — Nu skall du få se, att jag på allvar skall ta itu med din uppfostran.

Lille Karl, tjutande: — Pappa börjar i galen ända, huuh!

Prenumerera på Svenska Canada-Tidningen.

Skandinavisk Tandläkare.

DR. PHILIP A. ECKMAN

TÄNDERNAS VÄRD får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats, att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill give eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

Tänder utdragas smärtfritt.
OBS.!—NY LOKAL.

DR. PHILIP A. ECKMAN
204 Sterling Bank Bldg.
Hörnet Portage & Smith, Winnipeg.

Kontor: 401 Boyd Building. Tel.: A3674
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B3158

DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Könс-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10 f.m.—8 e.m.
Telefon: A 4165

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 897
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp radfråga Dr. Leigh.

Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar till specialitet och har under sin läkarepraktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar. Det nytt och han har gjort sig berömd för sina kuser af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Blod- och Hud-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lever, Njurar, Blåsa, Mage, Urinbesvär och sädesvagan. Snart ungefär alla sjukdomar hos man behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsrika behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Nu kan Du i Vredhet och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mat af varje art så rikligt, att ej ett kort drag nytt af min hälsa. Alla korrespondenser på svenska och ansedd som privat. Mediciner skickas överallt.

Mottagning, personligen, genom bref eller frågelista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och Barns Sjukdomar samt Skönhetskapet, etc., beräknad af min lång åkter. Boken, jämte frågelista, sändes alldeles gratis och portofritt, i slutet omslag till alla, som insända namn och bästa till

DR L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Mottagningstid: Hvardagar 10-6. Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar 7-8.

SOMMAR

EXKURSIONS-BILJETTER

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

NU TILL SALU

TILL

ÖSTRA CANADA

BESÖK ONTARIOS BADORTER, SE DET GAMLA, MÄRKVÄRDIGA QUEBEC, ST. LAWRENCE FLODENS HISTORISKA PLATSER OCH MARITIMPROVINSERNA.

GÄLLER TILL OKT. 31 1923

PACIFIC KUSTEN

GENOM 500 MIL AV FJÄLLNATUR, UPPEHÅLL I BANFF, LAKE LOUISE, ELLER DE BEHAGLIGA "BUNGALOW"-LÄGREN.

TRE TÅG OM DAGEN, inklusive den SNABBA "TRANS-CANADA LIMITED"
GÖR EN LUSTRESA DENNA SOMMAR. RES MED

CANADIAN PACIFIC